

„Învățător înseamnă să-i înveți pe copii, întâi de toate, despre Dumnezeu. Să iei un boț de lut și să faci din el cer. Dumnezeu ți i-a încredințat. Ți-a lăsat tot ceea ce este mai sfânt; tot ce a iubit mai mult inima Lui dumnezeiască, pe copiii curați și moi ca lutul, pentru a imprima în ei chipul Său dumnezeiesc, iar apoi să dai în mâinile Lui ale Sale dintru ale Sale.”

Întreaga mea viață a fost marcată de divin. Mi-am clădit misiunea de dascăl pe credința în Dumnezeu și dragostea de copii, iar acest lucru m-a făcut să duc zi de zi mai departe, atât sarcina didactică de transmitere a unor cunoștințe, dar mai ales de transmitere a unor valori.

Valorile despre care vorbesc nu sunt neapărat strict religioase. Ele fac trimitere la calitatea de A FI OM mai presus de toate. Mi-am propus încă din primul an de învățământ să predau copiilor despre viață. Să leg orice lecție din manual de sutele de lecții pe care viața ni le oferă zi de zi. Mi-am dat și încă îmi dau silința ca fiecare copil ce îmi calcă pragul clasei să plece la finalul parcursului pregătit pentru orice îl așteaptă.

Am absolvit Școala Normală „Ștefan cel Mare” din Bacău în anul 1993 cu gândul de a modela și înfrumuseța suflete de copii. Din liceu, am învățat că meseria de învățător, este de fapt o vocație, pe care o ai sau nu. Darul de a fi dascăl este unul divin ce nu se regăsește la oricine. Cursurile universitare pe care le-am urmat ulterior din cadrul Facultății de Psihologie din București, și pe care le-am și absolvit, mi-au completat tabloul început cu sfială în liceu.

Pot spune că în anii de studenție mi-am format și dezvoltat abilități de comunicare, atât cu elevii înalt abilitați, cât și cu cei cu cerințe educative speciale. Acest lucru a reprezentat și reprezintă pentru mine, în continuare, o adevărată provocare. A lucra cu asemenea copii este ca și cum ai încerca să modelezi ceva dintr-un lut foarte special, rar și fragil în același timp. O mișcare prea bruscă îl poate distruge definitiv, redându-i o formă inexactă.

Zi de zi, rabdarea, cunoștințele și mai ales puterea psihică este pusă la încercare, iar stresul poate atinge cote alarmante, DAR iubirea pentru copii, pentru meserie și mai ales credința în Dumnezeu îmi dă putere să merg mai departe.

Dincolo de abilitățile de comunicare cu elevii, sunt necesare reale competențe de relaționare cu părinții, deoarece pentru progresul constant al copilului este necesară o colaborare foarte strânsă între elevi-părinți și profesori. În cazul de față, tot studiile de psihologie și cele de psihopedagogie au contribuit la evoluția mea didactică, făcându-mă capabilă să stabilesc relații de ajutor reciproc între mine și părinții copiilor de la clasă.

În urma celor 26 de ani de învățământ, am devenit zi de zi mai atentă la tot ce se întâmplă în jur, am învățat de la fiecare om ce mi-a trecut prin viață. Tocmai de aceea, astăzi pot spune ca sunt mai mult decât pregătită să dau mai departe tot ceea ce am învățat, cu răbdare, pasiune și dedicare, astfel încât orice student dornic să se aventureze în acest univers tumultuos al învățăturii să aibă o imagine de ansamblu foarte clară asupra a tot ceea ce îl așteaptă.

Cursurile de formare pe care le-am urmat de-a lungul anilor, m-au făcut să realizez că a fi învățător necesită o actualizare și o reactualizare continuă a tuturor valorilor acumulate, deoarece în fiecare an apar noi metode, mai atractive, mai eficiente, și nu în ultimul rând ceea ce mă face să evoluez constant este tocmai unicitatea fiecărui copil. Toți sunt diferiți, toți sunt speciali în felul lor, iar singura noastră misiune este de fapt cea de DESCOPERIRE a potențialului și de șlefuire a lui până ajunge la desăvârșire.